

Κάμερες τροχαίας και ανθρωπιστικό δίλημμα

Ένα πρόσφατο συμβάν με ώθησε να προβληματιστώ γύρω από το θέμα αυτό το οποίο πιστεύω είναι καλό να συμπεριληφθεί στις πρόνοιες του νόμου γιατί είναι καθημερινό φαινόμενο που μπορεί να τύχει σε κάθε οδηγό.

Μόλις είχα σταματήσει στα φώτα τροχαίας πρώτος στη γραμμή, μόλις πίσω από την «άσπρη γραμμή», περιμένοντας υπομονετικά το πράσινο φανάρι για να προχωρήσω.

Πίσω μου με αναμμένα τα φώτα και τις σειρήνες καταφθάνει ένα ασθενοφόρο το οποίο δε μπορεί να περάσει λόγω των σταματημένων αυτοκινήτων και ειδικά του δικού μου.

Το δίλημμα που γεννιέται είναι: παρανομείς περνώντας την άσπρη γραμμή για να αφήσεις το ασθενοφόρο να περάσει με αποτέλεσμα το πρόστιμο και τους 2 πόντους ποινής ή παραμένεις περιμένοντας το πράσινο μέσα στον εκκωφαντικό θόρυβο των σειρήνων και τις επικρίσεις όλων, αλλά στερώντας ενδεχομένως με εκείνα τα λίγα δευτερόλεπτα καθυστέρησης τη ζωή από τον ασθενή που μεταφέρει το ασθενοφόρο?

Στην περίπτωση μου προχώρησα ευθεία και άφησα το ασθενοφόρο να περάσει οπότε με κατέγραψαν οι κάμερες.

Είναι τόσο προηγμένο το σύστημα των κάμερων ώστε να προνοεί τέτοια συμβάντα και να απαλλάσσει τον «παραβάτη» για ανθρωπιστικούς λόγους?

Αν όχι, τότε επαφίεται στον «παραβάτη» να προβεί σε παραστάσεις και να εξεύρει δικαιολογητικά? Κάτι πρέπει να προνοεί ο νόμος και κάποια ευχέρεια να παρέχεται στην Αστυνομία.

Είναι άδικο η ανθρωπιά να τιμωρείται.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Μάριος Ολύμπιος'.

Μάριος Ολύμπιος
Δημοτικός Σύμβουλος ΔΗ.ΚΟ.
Μέσα Γειτονιάς